

der skal reducere med 40 pct., hvis det ikke er EU.

Kl. 14:43

Første næstformand (Svend Auken):
Det er ordføreren.

Kl. 14:43

Per Ørum Jørgensen (KF):

Hvis det her var en aftale, som SF's ordfører og den konservative ordfører skulle lave sammen, kunne vi jo hurtigt blive enige om 40 pct.. Det kunne vi jo hurtigt blive enige om.

Vi står i en situation, hvor det først kræver enighed i EU. Der er man nået frem til 20 pct., og så går man op på de 30 pct., som jo ligger inden for de 25-40 pct. – det gør 30 pct., det tror jeg vi er enige om – hvis der indgås en international aftale. Og det er selvfølgelig for at lægge det maksimale pres på USA, på Kina, på Indien og på andre store industrilande.

Kl. 14:44

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:44

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det var desværre ikke noget svar, jeg prøver igen.

Jeg forstår, at hr. Per Ørum Jørgensen er enig i, at den rige verden skal reducere med op til 40 pct., hvis det er sådan, at vi skal have en rimelig chance for at holde os under en opvarmning på plus 2 grader. Så spørger jeg bare: Hvem i den rige verden er det, der skal gå op til 40 pct.? Er det i EU? Er det USA? Er det Australien? Er det Canada? Hvem har styrken til det, og hvem mener hr. Per Ørum Jørgensen skal gøre det?

Kl. 14:45

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der er noget ved den her debat, som jeg grundlæggende synes er ærgerligt, og det er, at man står med to forslag til vedtagelse, og at man har en opposition, som bevæger sig i en retning, hvor man vil have regeringen til at foretage sig noget, som man jo godt ved i forhold til at indgå en klimaaftale er urealistisk. Det synes jeg er ganske forkert.

Tværtimod synes jeg på baggrund af de erfaringer, vi har fra andre forhandlinger om klimaaftaler, på baggrund af den forhandlingssituation, der er nu, at man burde bakke op om EU og om den danske regering i den her sag. Det

skylder det danske Folketing faktisk den danske regering.

Kl. 14:45

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det, vi taler om i dag, er jo Danmarks strategi for de globale klimaforhandlinger. Set med radikale øjne er det meget, meget vigtigt, at vi fra dansk side – ikke mindst i rollen som værter for topmødet i 2009 – sætter os i spidsen på en række områder og også vedkender os, at vi sætter os i spidsen, og at vi også tør sige det så tydeligt, at det selvfølgelig kan ses herhjemme, fordi det har en betydning også i forhold til befolkningens holdning til, hvad der skal ske, men naturligvis først og fremmest, at det er tydeligt på både den europæiske og globale bane, hvad der er de danske positioner.

Derfor er det også glædeligt, at der trods alt på en række områder – ikke mindst i lyset af ministerens besvarelse – indholdsmæssigt ser ud til at være en betydelig enighed om vigtige elementer, bl.a. spørgsmålet om 2-graders-målsætningen, og hvordan den vil blive nået. Det er en af vigtigste diskussioner, fordi den sætter den overordnede ramme.

Derfor udtrykker vi også i det forslag, vi har præsenteret regeringspartierne for, ønsket om, at der blev lavet et visionspapir, som kunne pege på, hvordan man nåede frem til opfyldelsen af en sådan målsætning. Det ville være meget nyttigt, både i forhold til vores egne debatter og afklaringer for den sags skyld og i forhold til den udadvendte diskussion, som er på både den europæiske og globale bane, hvor det ville være nyttigt at fremsætte visioner om, hvordan man rent faktisk kunne opbygge et system, som troværdigt ville være i stand til at leve op til opnåelsen af 2-graders-målsætningen. Og som vi skriver i vores forslag til vedtagelse, skal det baseres på et globalt system, som indeholder en retfærdig fordeling også i forhold til befolkningstal.

Vi tror faktisk, det er ret væsentligt, at man udtrykker sig relativt klart på det område, og uanset at vi måtte ende med at stå med to forslag til vedtagelse, som alt tyder på i dag, håber vi egentlig, at regeringen vil tage det med sig og sige, at der faktisk er noget musik i det her, og at